

„Majero“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom naslednje nedelje.

Naročnina velja za Avstro-Ogrsko: za celo leto 3 krome, za pol in četr leta razmerno; za Nemčijo stane za celo leto 5 kron, za Ameriko pa 6 kron; za drugo inozemstvo se računni naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 6 vin.

Uredništvo in upravnštvo se nahajata v Ptujju, gledališko poslojpe štev. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 16.

V Ptujju v nedeljo dne 19. aprila 1908.

IX. letnik.

Vstajenje . . .

Ledeni sponi mrzle zime so premagani, — le raz gora nas pozdravlja še beli sneg, — v dolini pa cvetijo prve rožice in dvigajo svoje kelih vedno bolj gorkemu zlatemu solncu nasproti . . . Spomlad prihaja s tihimi koraki pod zelenem mahu, krasna, nebeško lepa devojka! In kamor pogleda, vsklijejo cvetlice, — in kjer se dotakne z nežnimi prsti opustošenega drevja, pokažejo se popki, pokaže se prvo, sveže listje, — potoki šumijo velepesen pomladne ljubezni in radost, sveta, nadepolna radost vstaja v naših potrh, krvavečih srcih . . . Spomlad, ti hčerka nebeška, ti najkrasnejša kraljčinja, — ali si res došla, ali nam res iz novega kažeš plavo nebo in zeleno planjavo? . . .

Spomlad! Aleluja . . . Z navdušenimi, veselim kljci te pozdravlja novoporojeni svet! Aleluja . . . Na gori je sedel, — On, ki je svet otrešil, — in pridigoval je nesmrtni evangelij vedne ljubezni. Poslušali so ga in videli ogenj v njegovih očeh in čuli nove njegove besede in videli čudeže božanskih njegovih rok in padli pred njim na kolena . . . Med množico pa je bilo stotero farizejev, ki so čutili, da mora ljubezen njih nadvlado premagati, in stotero krvočolnih biričev, ki so komaj čakali, da zasadijo svoje meče v ljubezni polno srce Odršenikovo . . . In v množici ljudstva je stal temni mož, ki je prodal Boga ljubezni z enim poljubom za trideset srebrenjakov . . . Od Poncija do Pilata je vodila pot na Golgota! In žebli so predrli svete roke, vojaška sulica je usmrtila truplo, v katerem je živel Bog . . . Pravijo, da se je vozil paganski učenjak po morju ob bregovih neznanne dežele. In nakrat začuje glas. Ko pride z barko bližje obrežju, čuje besedo: „Veliki Bog je umrl“. V istem trenutku pa je nagnil nacarenski Jezus svojo glavo, izgovoril svoj „Ecce homo“ in umrl . . . Preproga temeljna je bila raztrgana, grobovi so se odpirali in potres je premikal zemljo . . . „Veliki Bog je umrl“ . . . Ali — čez tri dni je zopet vstal! Božanska volja je premagala košeno smrt! Vstal je — in kakor zlato dedščino položil je svojim učencem besede v roke: „Jaz sem pri Vami do konca sveta“ . . .

Ogoljufani vrag.

Vrag je nesel neko dušo, na katero je že dolgo in težko čakal, proti pektu. Hudo je prigrljal svoje pomočnike na delo, kajti pripravil je duši najbolj vroči koteli. Ali vse je bilo zastonj. Od zgoraj so padale kapljice, ki so vedno ogenj pogasile. »Tu treba red napraviti«, je vzkljknil vrag in divjal proti nebu. V nebeški predsobi je sedel angelj, ki je imel ravno službo in je ravno ključal sv. Petra čedil. »Jaz se hočem pritožiti, je dejal vrag malo prestrašen, kajti nebeški vonj mu ni ugajal. Potegnil je konec svojega repa po predpisu navzgor in rekel: — naznanim se torej!«
»Ja, jaz moram vendar vedeti, zakaj in kako«, odgovoril je angelj.
»Veš«, pravi vrag, »več let sem čakal ravno na to dušo; po kontraktu pripada meni; in zdaj, ko bi jo rad malo cvrl, mi vedno ogenj ugasnite.«
»Mi?« vpraša angelj začuden ter pogleda skozi neko luknjo v oblakih; — »oj ti tepec, ti neumni vrag! Tiste kapljice so — solze matere dotične duše!«
Fl. Bl.

Spomlad, — spomlad je vstajenje! Božanske pravljice nam dvigajo srca, nove moči čutimo, novo upanje pregreje mrzle naše duše . . . Spomlad! Kdaj zapoje cloveštvo svoj „aleluja“? Kdaj smo rešeni? Kdaj zmaga resnica nad lažjo, ljubezen nad smrtjo, pravičnost nad sovraštvom? . . . Kdaj, o kdaj? . . .

Politični pregled.

Gališki namestnik — umorjen.

Narodnostna gonja je dovela tako daleč, da se pričenjajo udomačiti ni pri nas ruske navade. Na svetno nedeljo popoldne je ustrelil rusinski študent Miroslav Sjeczynskij gališkega namestnika grofa Potockega. Torej politični umor! O dogodku se poroča sledeče:

Lvov 12. aprila. Namestnik grof Potocki je dajal po navadi vsako sredo in nedeljo avdijence. Danes se je naznanil tudi 32 letni študent filozofije Miroslav Sjeczynskij, češ da hoče prositi z službo suplenta. Avdijenca se mu je dovolila. Naa mestnik je sprejel študenta ob 1/2 2. uri. Komaj je ta v sobo stopil, ko je že potegnil 6 cevni revolver iz žepa in ustrelil 5-krat na grofa Potockega ter zaklical: »To za Rusinom prizadete krvice!« Grof Potocki se je držal že nekaj časa po konci in je zavpil: »Držite ga!« Prišli so služabniki. Ali študent se ni branil. Ko ga je policija odpeljala, dejal je rusinskim kmetom: »To se je zgodilo za vas!« Prišli so zdravniki, ki so pa izpoznali, da so namestnikove rane smrtne. Namestnik je še dejal: »Naznanite cesarju, da sem bil vedno njegov najzvestejši sluga.« Ob 1/2 3. uri je grof Potocki umrl. — Morilec je sin grško-katoliškega duhovnika Nikolaja Sjeczynskij in imel je že dalje časa namen, da umori namestnika iz političnih vzrokov. Zaprl so tudi njegovo mati, ki je dejala, da je ona okrepčala sina v tem načrtu. Tudi sestre in prijatelje so zaprli, ker govorijo, da je to cela zarota rusinskih nezadovolnežev.

To so glavna poročila. Preiskava bode še marsikaj dognala. Za javnost pa je že dognano, da privede narodnostna gonja do brezobzirnega prelivanja krvi. Poljaki in Rusini sta si bratska naroda in vendar ju loči najhujše sovraštvo. Poljeka žlahta zatira rusinske trpine kruto in brezobzirno. Grof Potocki je bil pa vodja tega zatiranja, kar so dokazale zlasti zadnje deželne volitve. Tako ni čuda, da se je navzela rusinska mladina revolucijakega duha bližne Rusije in da je mislil končno mladi Sjeczynskij, da stori „junaški čin“, ako ustrelji prvega uradnika v deželi . . . Grozni je ta dogodek in z bengalično svetlobo pojasnji žalostne razmere te nesrečne države, ki združuje toliko narodov in toliko sovraštva. Morda bode strel fanatičnega študenta predramil tisto dunajsko gospodo, ki vedno spi in ki hoče pereča nasprotja, krvavo sovraštvo z mlečnimi besedičnanji pokriti . . .

Zvišanje davka na žganje. Finančni minister hoče davek na čisti špirit od 90 K na 140 K pri hektolitru zvišati. To zvišanje naj bi veljalo od 1. septembra 1908. Država bi zvišala s tem svoje dohodke za 30 milijonev kron na leto. Ta denar bi se porabil v prvi vrsti za posamezne dežele. Gotovega seveda še ni ničesar sklenjenega.

Stajerski deželni zbor se skljuje baje po Binkošth k večtedenskem zasedanju. Rešiti

bode imel v prvi vrsti proračun in volilno preosnovo. Morda pa se vlada še premisli.

Poslanec A. Kaiser umrl. 7 t. m. je umrl na hitro bivši podpredsednik državne zbornice in načelnik nemške kmetске stranke posl. Aug. Kaiser. Bil je vedno poštenega naprednega prepričanja in navdušeni zagovornik kmetских pravic.

Rekrutna predloga, ki jo je sprejela državna zbornica, predno je šla na počitnice, določa zvišanje domobrambe (landwehr) za 4.740 mož. Letos se bode poklicalo 103.100 rekrutov pod orožje.

Podpora za orožne vaje. Vlada je predložila postavo, ki določa pod gotovim pogojem podporo za družine onih, ki gredo k orožnim vajam (Waffenübung). Podporo bi dobile tiste družine, katerih življenje je bistveno odvisno od zaslužka vojaka. Dobilo se bi 50% navadne dnevne plače. Upamo, da bode državni zbor to potrebno postavo kmalu sprejel!

Kletski nadzorniki. Kakor znano, določa novo sprejeta vinska postava nastavljenje kletskih nadzornikov. Vlada je določila 17 takih nadzornikov in za troške svoto 100.000 K. Vinsko-kulturni odbor smatra to za premalo. Ta odbor je tudi grajal, da se vzame teh 100.000 K iz sklada, ki je namenjen za podporo po trsni uši prizadetim. To je tudi res grdo! Kaj pomagajo vsi nadzorniki, ako nima kmet denarja, da bi se boril proti trsni uši. Odbor se je tudi pritožil proti uvozu pokvarjenih ograkov vin.

Državni dohodki in dolgovi. Državnega dolga imajo po zadnjih izkazih:

Nemčija	15.000 milijonev markov
Rusija	12.000 " "
Francoska	24.500 " "
Avstro-Ogrska	12.000 " "
Angležka	12.000 " "
Italija	10.000 " "
Severna-Amerika	9.500 " "

Nekatere države plačujejo eno tretino (1/3) vseh svojih dohodkov za obresti državnega dolga. Judovski milijonarji se imajo pri temu seveda dobro. Zanimivo je tudi, sčem plačujejo posamezne države svoje potrebščine. Nemčija jih plačuje večinoma z dohodki iz državnih podjetij. Dohodki iz državnih podjetij (rudnikov, železnic itd.) znašajo:

V Nemčiji	53%
„ Franciji	10 „
„ Angliji	10 „

in vse druge države še manj. To se pravi: Na Nemškem dela država iz rudokopov, železnic itd sama največ profita, druge in pri na Avstrijem pa pusti vlada, da vtaknejo judovski kapitalisti te profite v svoj žep. Koliko davka bi lahko odpadlo, ko bi imela država vse rudnike in železnice v svoji lastni!

Boj za Stoperce.

(Izvirni dopis.)

Zopet se bodo vršile občinske volitve pri nas dne 21. aprila t. l. Oj kakšen strah pri naših različnih klerikalcih in „liberalcih“, po-

sebnost pri župniku Kečeku, Vrabiču in našem „vzornem“ nadučitelju Hrenu. Če vzameš v roke čunje, ki se kličejo naime „Narodni list“ in „Novi Slov. Štajerc“, potem bodeš videl, kako divji in besni so postali zgoraj navedeni ljudje. Zveplo in smrad bruhajo iz sebe in da pokažejo tudi svojo izbornost omiko, sumničijo in napadajo na nesramen in podel način svoje politične nasprotne. Kaj ne, to je lepo za krščanskega duhovnika, ki nosi v ustih ljubezen do bližnjega, v srcu pa divje sovraštvo, s katerim bi najraje ugonobil vsakega, ki ne trobi v njegov rog? Pravijo ti ljudje, da so bile prejšnje volitve razveljavljene vsled nevednosti in sleparije župana Štefana Jus in tajnice. Previdno pa zamolčijo, da so se volitve le razveljavile, ker je obveljal neumni predlog prekunšnega klerikalnega občinskega odbornika Ignaca Vrabič, katerega je stavil v javni seji dne 16. junija 1907 namreč, da so se spremenili volilni imeniki. To je bil edini vzrok za razveljavljenje in vse drugo kar pišejo ti ljudje je podla laž katero trosijo, da bi zbegali volilce. Sicer pa sta župan in tajnica tožila Vrabiča zaradi sumničnega sleparstva pri volitvah in bi bil omenjeni tikec dne 20. marca t. l. skoraj prišel v kletko, da ni lepo prošil za odpuščanje in še vrh trga plačal vse stroške in še 10 K. globe v ubožno stopersko blagajno. V „Narodnem listu“ in drugje se čita, da se sedanje volitve vršijo nepostavno in se ob ednem pozivlja gospodarstvo, da naj nastopi proti županu. Zavedni stoperski volilci se tem otročjem zavijanju kar smeji, posebno ker vedo da hočejo s tem ti ljudje volitve samo zavleči. Kje je resnica, se vidi že iz tega, da pospešuje župan nove volitve kolikor mogoče, samo da bi se rešil že enkrat tega križa. Da bodo Stoperčani vedli, kje je resnica in kje je laž, hočemo tukaj objaviti popravek, katerega je poslal župan Štefan Jus „Narodnemu listu“ na njegov lažnjiv dopis od dne 26. marca t. l. štev. 13.

1. Ni res da so bile občinske volitve razveljavljene zaradi velikih nepostavnosti. Res je, da je c. kr. namestnik občinske volitve razveljavila zaradi edinega formalnega vzroka. Ni res, da se nahajam, jaz kot župan v sodnijski preiskavi zaradi ponarejanja volilnih imenikov, ki so bili med razpoloženjem menda 3 krat premenjeni in ponarejeni. Res je, da nisem bil kot občinski predstavnik nikoli in tudi sedaj ne v sodnijski preiskavi zaradi ponarejanja volilnih imenikov, ampak da je bil dotični obrekovalc, ki me je tega čina obdolžil vsled moje tožbe z dne 20. sučca t. l. pri okrajni sodnji v Ptuj primerno kaznovan. Res je, da so se volilni imeniki le enkrat spremenili in samo na zahtevo klerikalnega občinskega odbornika Ignaca Vrabič, kateri je pri seji dne 16. junija 1907 to predlagal, kar se je potem v občinskem zboru soglasno sklenilo. V Stopercih, dne 6. aprila 1908, Štefan Jus, župan.

Sedaj pa še hočemo obračunati z našimi nasprotniki in sicer najprej z g. župnikom. Vi gospod župnik se brigate toliko za nas in vtikate svoj nos v občinske zadeve, akoravno si s tem le nakopavate sovraštvo in prepri. Ali Vam je tega treba? Vprašamo Vas, ali je bilo boljše poprej ko smo medsebojno, če že ne prijateljsko pa vendar dostojno občevali, ali pa je boljše sedaj, ko je ta prepri že dospel tako daleč, da se že poslužujete sredstev, ki niso več dopustna za izobraženega človeka? Pozivljemo Vas, da mirujete, kajti „vsaka sila do vremena“, in končno se lahko pripeti, da bomo pri prihodnji birmi nastopili proti Vam in na merodajnem mestu navedli stvari, ki Vam bodo jako neljube.

Da se naš Vrabček obada in za peha občinske volitve, to bi še končno vsakdo uvidel, ko bi ta človek le ne bil tako preklemano neumen in prismojen. Ta se vsede in napiše oblašno na glavarstvo kakšno skrupcuno pritožbo, — se ve duševni oče teh pritožb je kdo drugi, saj on bi tega ne mogel napisati, — potem pa misli: „Zdaj pa bo že veljalo, saj sem jaz Ignac Vrabič, občinski odbornik, „veletrgovec“, posestnik kupašna glava, napisal na grajščino. Oj ti vboga reva! Zakaj se pa Vrabič sploh tako peha za občinski stolec? Mu pač zopet diši občinska blagajna! Ko je on gospodaril kot načelnik krajnega šolskega sveta, je bila taka suša v blagajni, kakor bi bilo nastopilo sedem lakotnih let kljub temu, da se je vsako leto pobiralo za šolske potrebe posebej, za popravilo stare šole posebej in za razširjanje nove šole posebej. Ko pa je Vrabič oddal posle novo izvoljenemu načelniku kajnega šolskega sveta, je ta sprejel od Vrabiča celih 6 Kr. reci šest

kron gotovega denarja. Vprašamo Vrabiča, kako je gospodaril s tistim denarjem, ki je bil namenjen edino le za razširjanje nove šole in ki bi bil sedaj že narastel na 1600 Kr. Vprašamo pa Vas, stoperski volilci, kako mislite o tem ko bo prišlo zopet na Vas plačilo za razširjanje in stavbe nove šole in bodele morali zopet globoko poseči v žep, samo zato, ker je Vrabič tako dobro gospodaril, da se je ves isti za stavbo nove šole namenjeni denar nepotrebno porabil in potratil. In tak mož bi naj postal stoperski župan? Ali ne veste, da je bila občina, ko je prevzel dosedanji župan Štefan Jus vodstvo, zadolžena za 400 Kr., občinske doklade pa s o bile že vnaprej sekvestrirane po stoperskem in majšperskem krajnem šolskem svetu? Danes pa je v občinski blagajni 400 Kr. gotovine in občina ni nikomur ničesar dolžna. Je li to umno gospodarstvo?

G. nadučitelju Hrenu pa svetujemo, da se naj briga za svoje šolske posle in naj nas on in njegova žena lepo pri miru pustita, sicer pridemo s stvarmi, ki ga bodo jako neprijetno dirnile. Je pač nekaj čudnega s takšnimi kranjskimi privandravci, ki bi radi nam domačinom zapovedovali. Ker se jim pa ne posreči kar želijo, pa se skušajo na grd in neho-neten način maščevati. G. Hren bi pač tako rad videl, da bi njegova ženska kuhala, pestovala in ob jednem navidezno tudi poučevala. Lepa hvala za takšno šolo! Morda je na Kranjskem takšno poučevanje v modi, mi Stoperčani pa tega ne maramo, zato pa se bomo še znanprej upirali temu. Sicer pa imamo tudi za njega, če bo dalje roval, že pripravljene jako zanimivega gradiva. Toraj pozor!

Ker se v omenjenih čunjah napada na skrajno sirov in žaljiv način rodbino nadučitelja v. p. Zwirna in učiteljca Kukovec, hočemo za danes nadutemu dopisnu le zabrusiti v obraz, da je nesramni obrekovalc in lažnjivec tako dolgo, dokler ne bode dokazal, da je Matilda Zwirn res kedaj klečala pred škofom, da se ima nadučitelj Zwirn škofu zahvaliti da je v Stopercih. Če nam to dokažejo, plačamo drage volje 100 Kr. Dopisnu bode tudi v oči bajje Zwirnova visoka penzija! Bi je pač sam rad bil deležen! Tudi mu ne gre v glavo, da se Zwirnom dobro godi. Še državne poslance hoče na nje nabujakati. No, mislimo, da ima državni poslanec kakšno drugo delo, kakor da se bo brigal za to, ako se Zwirnom — dobro godi. Zna pa se zgoditi, da bomo mi brez državnih poslancev vzeli metlo v roke in temeljito pometli s tistimi ljudmi, ki z lažmi in natolcevanjem sleparijo javnost in hočejo škodovati na ugledu poštenim ljudem, samo da bi sami v kalnem ribarili in še nadalje isesavali ubogo nevedno ljudstvo. V tej stvari še ni izgovorjena zadnja beseda. Tudi mi imamo gradiva dovolj!

Dopisi.

St. Lenart pri Laškem. „Slov. Gospodar“ št. 13. je zopet prinesel prav skrupani dopis čez naročnike „Štajerca“, a zopet brez podpisa. Zato ne moremo natančno uganiti, kdo da je dopisun, če je opica ali je ptič krokarc, da ima časa dovolj praškati po smrdljivemu gnezdu. Zato se ne vemo komu zahvaliti za dopis in za njegov trud tako „izbornega“ dela. Pa naj si bo ta ali oni, a to je gotovo da vsak delavec se veseli plačila, dopisun pa odgovara! — V zimskem času se roparskim pticam slabo godi ker narava počiva in zemlja z snegom pokrita leži. Najbolj so zastrani ptiči krokarcji, ker so malo kedaj nasiteni in bi tudi radi zmirom kaj boljšega požirali. Jednaki ptiči se tudi pri nas v St. Lenartu nahajajo in sicer v človeški podobi. Tudi ti prežijo iz svojih zavetišč, koga bi ujeli in z svojimi krepilji opraskali. Najrajši bi nas naročnike „Štajerca“ pogoltnili, pa smo jim preveč „giftni“. — Pa kakor v zimskem času lovci nastavljajo strup roparskim živalim, tako bomo mi naročniki „Štajerca“ nastavili vam krokarcjem tako zobjanje, da Vam bode v Vaših „krofih“ obležalo. Prosil pa bomo tebe, naš prijatelj „Štajerc“, da nam še ti pošleš kakšen škit proti tem požeruhom, kajti pri nas ne zadostuje krtača ali metla. Pri nas bi se rabila puška dvocevka da bomo lahko zadeli vsakega

krokarcja; veliko jih že itak ni, razleteli so po svetu še v Ameriko so mialili leteti, pa, le so se zballi, kajti peruti so bile preslabe, o so še rajši v svojih gnezdih in sedaj se z njaso v „Štajerčeve“ naročnike. A pri nas bi slabo požirali sicer samo tako zobjanje da Vam bodejo aline cedile. — Pravite da deg v smrdljivo mlako „Štajerca“, mi pa bode streljali v smrdljivo gnezdo krokarcjev, da bi odmeval glas naših pušk križem sveta. Naj bralci „Štajerca“ izvejo, kdo da je v St. nartu doma in s kom se peča. Pa ne misli dragi bralci, da se bo za naprej tako pa kakor se je nekdanj pelo: Ljubi svet! Len kako si ti svet maš majhno faro pa pu deklet. Pač pa se bode pisalo: kako Len napreduje namreč v — dolgovi in ubož — Zakaj? — O tem prihodni.

St. Lenarski lovci. Ljubi Štajerc! nekaj ti moram naznaniti, kako se godi tvoje družnikom, pa tudi tistim, ki niso tvoji družniki, ki so jih obdolžili, da so Zibiško pen društvo v tvoj časopis dali. Obdolžili so g. Zelnika, g. Stipčiča, g. nadučitelja, g. Strušca, g. Vračko, g. Lebra., g. Čanžeka in še več takšnih, ki so nedolžni pri tem. Kleriki mislijo, da je le moški spol sposoben zato. me ženske tudi nismo tak zarukane kakor biški klerikalci mislijo. Pa tudi ne tako, pevsko društvo, ki po poti ponavlja tenor, pozabi na svoje stare dolgove. Še nekaj: najhjši je naš organist Anton Čander, ki ob deljah okoli cerkve skače in šinfra črez ta ljubi „Štajerc“; namesto da bi šel v cent opravljat in orgljat, pa še zamudi, da nič orgla. Le gleda, da se poboljšaš in spet orgla da ti ne bode treba birjno nazaj nositi po ker to bi bilo pretežavno za tebe; saj ni zdaj časa, ker moraš gledat, da apno razpro in ti ne bode zaostalo. Za zdaj konec.

Več deklet in žen. Ošabne popravke župnika Vogrina, kakor da bil najbolj nedolžen angel med Barbarinimi me sila, da Vam poročam nekateri resbarin tega gospoda. Vprašam Vas toraj, g. Janez pomuk, ali se nič več ne spominjate, kaj nekdanj v Zavrču delali? Ali nič več ne ve kako vas je neka gospa opraskala, ker ji ni dali miru? Ali ste že pozabili na lepe izprehe po hrvaških gozdih v spremstvu lepe deklice? Verjetna oseba mi je to nekoč pred pričo potrdila, da Vas je vidla, kako ste veseli srca korakali na strani krasne devojčice. Ne gospa mi je zopet opisovala, kako ste pri panju v Dravi silili v bližino žensk ter jih ogledovali po respetlinu. Kaj ne, g. Nepom to je bilo krasno? Tistokrat vam najbrž vrčani tega niso zamerili, ker ste dobivali sil izgleda od strani dekana, ki je tudi še glavna vaša opora. Ker pa ste prišli z Bar zekom k naši sicer mirni Barbari delati pa in snovati edino za Vas koristna „Marij društva“ moramo svetu razložiti Vašo in vrčega dekana vedenje. Hočem ti toraj, da „Štajerc“, kolikor mi je resničnega znano, poročati. On je tisti, ki vedno druge sunta za tebe in zoper tiste, ki berejo „Štajerca“. Ka po eni strani g. Vogrin, tak je po drugi sta ta častitljivi starček dekan popolnoma znoko je prišla tja dol na Zavrč — Zofka in mika sta nosili vino iz dekanovi kleti, za base pa je dekan posebej skrbel. Pilo in se je v pozne noči. Kaj se je vse godilo za dovmem, nisem mogel zvedeti — v devici Hrastovcu in govenskem vrhu pa so deb take debele govorili, da so se človeku lajje žili. Zofki pa je menda družba že precej relega človeka postala predolgočasna in zlo si je zaporedoma več drugih mlajših mod pri zadnjem je celo začela bolehati. Kdo je boleznin, dekan ali posetnik iz Kranjskega celo sama, nam še ni povedala — upamo da ne bo nič hujšega, kakor je bilo pri n terih devicah „Marijine družbe“. Za to mislim da je dosti — če pa ne bode pu nas farane in pa našega priljubljenega „Štajer pri miru bom pa prihodnjič še več povedal pa vam kaj ni prav, pa lahko tožite — sodnijo Vam bomo vse zopet v spomin pa cali. Resnicoljub